

«Кусюча проблема», або Чому дитина кусається

Не сваріть ніколи і не карайте малюка за те, що він кусається:

- якщо дитина кусає з цікавості, ви ризикуєте придушити її активність;
- коли кусання — прояв агресії, то покарання може посилити тривожний стан дитини.

Демонструйте дитині, що вам боляче і неприємно. Говоріть сухо, стримано і твердо.

Вловлюйте реакцію малюка, щоб з'ясувати, що зумовило кусання — захват чи невдоволення. Проговорюйте вголос ті почуття, які могли спровокувати укуси.

Враховуйте обставини. Можливо, дитина кусається тільки за певних обставин. З'ясуйте, що саме спричиняє таку поведінку. Наприклад, вона не розуміє правил гри або стомлюється від великої кількості дітей.

Давайте дитині час заспокоїтися. Якщо дитина кусається через надмір емоцій, відведіть її в тиху кімнату і попросіть трохи посидіти з вами. Коли дитина заспокоїться, вона буде готова вислухати вас.

Давайте дитині змогу висловити її розчарування і гнів.

Стежте за тим, щоб дитина грала у невеликих групах. Це знижує ймовірність того, що дитину переповнять негативні емоції і вона почне кусатися.

Заохочуйте позитивну поведінку дитини. Коли помітите, що дитина добре поводить себе, похваліть її. Завдяки цьому вона і далі намагатиметься поводитися саме так.

Відучуйте, а ліпше не навчайте, дитину кусатися:

- не допускайте «агресивних проявів» щодо дорослого;
- не «кусайтесь» самі;
- не розчулюйтеся з укусів у жодному разі;
- будьте уважними до потреб і бажань дитини;
- демонструйте соціально прийнятні форми вираження емоцій чи реагування на ситуації.

*Підготувала Тетяна Гурковська,
психолог-консультант,
головний редактор журналу
«Практичний психолог: Дитячий садок»*